

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sapiente Fructuoso Epistolares Libri quinque

Bonifacio, Juan

Ingolstadii, 1606

VI. Iacobo Peresio de fructuosi sapientis adiutoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51159](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51159)

is hostia illa gratissima. perge ita fa-
 cere, & vel in morbo valere, constan-
 terq; illius coeleste esse donum agno-
 sce, tibiq; persuade, non valere melius
 esse, neq; enim tam multorum preces
 esse, irritaq; sunt, sed quia multo me-
 ior tua sit in morbo cōditio, eum esse
 pariter bonitas diuina diuturnū. quod
 tero agritudinis ac melancholiæ, il-
 lus inquam, quæ frustra suscipitur, ne
 nomen quidem velis audire, tibi verè
 ex animo gratulor. grauis mihi cre-
 dere est, tetra, funesta, quæq; cum,
 virtute & sapientia habitare non pos-
 sit: hanc omnino exterminemus, illas
 tantaxat contractiunculas relinqua-
 mus, quas non voluntas & inuitatio
 quædam ad mœrendum, sed morbi
 & naturæ necessitas affert. Cura vt
 gratia apud Deum valeas, qui enim
 valet, is verè valet.

IACOBO PERESIO.

De fructuosi sapientis adiutoribus.

NON possum dicere Peresi o-
 ptime, quoquo modo hoc
 Oo 4 acci-

accipiatur, Societatis viros domo
 curâtes confessionum, & concionum
 gloria carere: & si enim se non esse
 sapientes profitentur, vel quia literas
 non didicerunt, vel quia non ostensa-
 uerunt, tamen quia sapientum adu-
 tores sunt, pro sapientibus haberi so-
 bent. Non hic de Ioanne illo Fernan-
 des, nõ de Ludouico Almeyda loqui-
 mur, qui sacrorum ordinum expo-
 sites, quòd Episcopi nulli essent, à quibus
 initiari possent, in insula Iapona
 innumerabiles in diuina lege inili-
 tuerunt, & fonte sacri baptismatis ablu-
 uerunt, de te, mi Iacobe, tuique
 similibus sermo mihi est, quorum vita
 non minus salutaris, fructuosaque
 est, quàm eorum, qui sacerdotes sunt,
 quiq; literata virtute hominibus pro-
 desse student. Non enim benignissimus
 ille parens, quos propter se & videt
 esse sollicitos, & sedulæ, operosæ,
 officiosæque illius virginis Marthæ
 forte contentos prolis suauitate desit-
 tuit, liberisq; finit orbari, quorum
 quanta gignendorum auiditas sit, Ra-

Luca 10.

Genes. 30. c.

Rachelis declarat exemplum, quæ virum
 suum Iacobum his verbis quondam
 appellabat: *Da mihi liberos, alioquin mor-*
iar. Tantum dolorem & ex sororis
 fecunditate, & ex sua sterilitate capie-
 bat! Et quidem homini ad veram
 gloriam nato nil tam esse molestum
 solet, quã ita viuere, vt sibi duntaxat
 vni, nõ etiam aliis natus, & in hanc lu-
 cem susceptus esse videatur. Par-
 tus vero ille, quem mens nulla cum
 pudoris iniuria procreat, tanto est
 charior, quanto purius & dignius ge-
 neratur. cuius nostri homines præter
 ceteros percupidi, & appetentes
 sunt, nec quiescere possunt, nisi Deo,
 quem intimis sensibus amare debent,
 quamplurimos aggregent, Ecclesiæ-
 que regnum amplificent, quod exi-
 guis definiri terminis dolent. qua-
 re quæ tua soboles sit mi Iacobe, qui
 cum literas didiceris, laicus tamen
 esse voluisti, quæque illorum, qui
 in cœnobiis propter Deum humana
 procurant, & quanta progenies sit,
 explicandum mihi est, illudque; ponend-

Oo s dum

dum in primis, de quo nemo vnquam
 sapiens & sanus dubitauit, religio-
 rum familias cohortes quasdam esse
 militares, quibus pietatis, probitatis
 que hostes oppugnantur. Christiana
 enim ditio, quæ suis est munita pro-
 fidiis vim arcet, irruentiumque inimi-
 corum propulsat impetum, illius fro-
 ta, defensaque numine, qui se in afflictis
 rebus præsto esse futurum spondens
 negauitque inferorum valuas, id est
 Cacodæmonum acies tales vnquam
 ac tantas fore, vt Ecclesiæ firmissimam
 arcem labefactent. Cumque monas-
 teria quasi quædam castra sint, vnde
 milites prodeunt, quò fessireuertun-
 tur: sacri eorundem homines qui
 concionari, docere, scelera expiare,
 cumque hominibus versari iubentur,
 pugnatorum imaginem gerunt: qui
 verò domestica curant, his militibus
 similes sunt, qui in castris relictis sac-
 cinas, impedimenta que custodiunt,
 tuentur belli subsidia, iis, qui dimi-
 cant, portum, perfugiumque parant, in-
 columitatemque à tergo pollicentur. hos
 illis

Matth.
 16.6.

illis ipsis, qui hostes fuderint, Dauide
 equamus authore. Cùm enim David
 ex fortissimo milite clarissimus impe-
 rator Amalecitas secundo prælio su-
 perasset, opimaq; spolia hostibus ade-
 misset, prædam omnem ex æquo par-
 tens nihilo ditiores illos milites exire
 passus est, qui vicissent, quàm qui lan-
 guentes & fessi ad sarcinarum custo-
 diam restitissent. quin etiam ex illo
 tempore vim legis obtinuit, vt eorum
 similis esset conditio, qui gladio ho-
 stem cæderent, quique in castris re-
 manerent. A rege enim prudentissi-
 mo, militarisq; artis sciētissimo vtros-
 que pari iure retinendos, & in eadem
 fortuna esse ponendos Israëlitę didice-
 runt. Parua enim sunt arma foris, ni-
 si est consilium domi. mensam sternis,
 cibos & epulas condis, etsi fames
 pro condimento est, hortum conse-
 ris, supellectilem & curas & custodis,
 varia vitæ subsidia vndique apportas,
 lupem cogis, vicos & oppidula perlu-
 stras, vt professâ ista domus alatur,
 quæ annuos fructus habere nō potest,
 neque

Reg. 1. c. 30.

*Cicero 1.
officior.*

neque certa vectigalia, ista nisi fas,
 domi se Euangelicus interpres con-
 neat necesse est, securus ut agat, con-
 cionetur, admoneat, de se non labo-
 ret, aliis succurrat, tu ipse laborans,
 currendo, æstuando, algendoq; peccatis,
 quid igitur impedit, quo minus in
 victoria societatem te possis offerre
 concionaris, dico aperte, doces, in-
 tuis, confessiones audis, quandoque
 dem te cibos coquente, & corporis in-
 menta comparante, sacri operarii
 mi pabulum Christiano populo largi-
 untur. Quare teneamus istiusmodi
 administratores non modò rerum ve-
 banarum, sed etiam bellicarum gloria
 clarere. Decertant non gladio com-
 nus, sed sagitta eminus, & telo morti-
 fero, sæpeq; euenit, ut ab his capitalis-
 simus hostis vulneretur. Sic enim le-
 gimus regem Achabum periisse: talis
 etiam Abimelechi Gedeonis filij inse-
 ritus fuit, quem mulier ex alta turri
 percussu lapidis interemit. Quod
 quod ligone, veru, tridente, fuste, le-
 pidibus, iisq; ferramentis, quæ nostri
 fratres

*Regum 3.
 cap. 22.*

Indic. c. 9.

fratres tam sæpe sumunt in manus,
 geri pugna commodè potest:mitto il-
 lud bellandi genus,quod tibi,tuiq; or-
 dinis hominibus solet esse notissimū:
 nam precum suarum quasi tela criniti
 monachi, capillatiq; nostri adiutores
 in hostes iaculantur. Mose brachia in
 celum tollente, supplicesq; manus *Exod. 17.*
 tendente Iudæi in acie stantes vince-
 bant, simillimè vobis precatibus Chri-
 stiani nostri milites victoriam conse-
 quuntur. Danda igitur nostris his ca-
 lonibus palma est, belliq; feliciter ad-
 ministrati gloriæ pars communican-
 da cum illis. Sæpenumero quòd vin-
 cimus, quòd superamus, quòd viui-
 mus, illorum, & sedulitati, & charitati,
 & pietati acceptum ferre debemus.
 Nisi enim pugnātibus nobis auxilium
 atque opem tulissent, vires ad prælia
 nostræ torpuissent. Ergo Ecclesiæ Chri-
 stianæ vetus hæc consuetudo est iam,
 inde ab Apostolorum ducta tempori-
 bus vt aliis concionantibus, alij men-
 sas, tricliniaq; procurent. Nam vt san-
 ctus Lucas in historia commemorat, *Actor. c. 6.*
 crescen-

Act. 6. c.

creſcente in dies numero Chriſtiani-
rum, Apoſtoli niſi illius cibi parant,
quo corpus hoc alitur, curam depen-
derent, Dei verbum commodè præ-
dicare ſe non poſſe, viderunt, eoque
viros ſpectatæ virtutis, & in iis clarif-
ſimum Stephanum menſæ miniſtrum
elegerunt, quorum etiam pariter
erāt, vt miſericordiæ munera obirent,
egentium inopiam ſubleuarent, me-
dicitatemque multorum paſcerent,
& Marthæ exemplo toties hoſpiti-
um Chriſtum ipſum acciperent, quos
es Chriſti nomine viatoribus & pete-
grinis menſam & lectum præpara-
rent. Quòd ſi is, qui Prophetam re-
cipit, vti ex Euangelio didicimus, me-
cedem Prophetæ accepturus eſt, re-
quitur, vt qui Euangelicum doctri-
nam è Chriſtianæ adhortationis gym-
naſio reuertentem cibo recreat, do-
ctoris & concionatoris ſit præmio de-
corandus. Si enim fatemur, ab adole-
ſcente Saulo priuſquā Paulus eſſet, qui
nullum lapidem iecerat, ſed eorum
à quibus dilapidatio fiebat, quòd
ardent-

*Matt. 10.**Act. 7. c.*

ardentiùs ac studiosiùs facerent, ve-
 tes asseruabat, Stephanum omnium
 acerbissimè atque acerrimè esse mul-
 tum: cur non dicamus, qui concio-
 rum, confessionumque beneficio
 ex flagitiis emergunt, non de his mi-
 nus bene mereri fratres silentio do-
 mestica tractantes quàm sacerdotes
 concionantes? *Saulus plus seuebat* (in-
 quit Augustinus) *omnes adiuuando,*
quàm suis manibus lapidando, in omnium
manibus erat, qui omnium vestimen-
ta seruabat. Similiter coquus, obsona-
 tor, œconomus, lignator, aquator in-
 omnium sunt ore concionatorum,
 qui omnibus concionatoribus cibum
 parare non desinunt. Neque solùm
 fratrum sedulitas, sed multo etiam
 magis sanctitas perditis hominibus
 saluti est: Nam neque qui plantat, ali-
 quid est, neque qui rigat, sed qui in-
 crementum dat Deus, is effector
 est omnium. Qui quò à nobis reli-
 giosius colitur, eò illius erga homines
 manus est largior. Fieri que sæpe solet,
 ut oratorum suadela multorum ex
 tacitur-

*Sermo. 1. de
 conuersio.
 S. Pauli.*

*1. Ad Cor.
 6.3.*

taciturni, laboriosi q̄; fratris silenti
virtute nascatur. Deus enim conc
natoribus non ita sanctis vim illa
dicendi, & acrimoniam deesse no
patitur propter illorum preces, à qu
bus sanctè & augustè colitur: ita el
quentiam parit infantia, oratorisq̄
victoriæ fraterculum idiotam illum
quidem, pium tamen & religiosum
authorem habuerunt, diciq̄; illud
cris sæpè adhortatoribus potest, *ali*
borauerunt, & vos in labores eorum intr
istis. Quæ cum minimè Franciscus
nesciret sanctissimæ, atq; egentissimæ
paterfamiliæ, verba illa ex Annæ Sa
muelis Prophetæ matris cantico: *Do*
nec sterilis peperit plurimos, & quæ mem
habebat filios infirmata est, sic Bonaue
tura teste interpretabatur, vt diceret
copiosum partum iis ventribus fore
attribuendum, qui steriles habiti es
sent, illorumq̄; rursus orbitatè osten
sum iri, qui liberos, & prolem iacta
uissent, huiusq̄; admirandi spectacul
diem illum supremum indicem fore
Gen. 30. c. Vt enim Rachel, quos Bala pepererat,

*Ioan. 4. c.**Reg. 1. c. 2.**In Vita S.
Francisci.**Gen. 30. c.*

filios appellabat, & numerabat in-
 uis, ita plurimi concionatores, & sa-
 rarum rerum administri alienos par-
 tas pro suis venditant, inaniq̄ue læti-
 tia gestiētes cū infœcundi sint, pul-
 herimæ prolis satores se esse glori-
 antur. Quanquam capillati nostri
 fratres non solū hoc adiuventi no-
 mine in re domestica, non tantum,
 quia pij, religiosiq̄ue sunt, sed etiam
 quia prudēter, salutariterq̄ue loquun-
 tur, gloriosæ huius nostræ militiæ
 participes esse debebunt. Etsi enim
 rem familiarem tueantur, tamen alta
 iubentur spectare, & vbi se occasio tu-
 erit, dataq̄ue facultas erit, ad confes-
 sionē scelerum inuitare illos debent,
 quibus cum negociantur, illam imi-
 tati ancillam, cuius admonitu Na-
 manus ille Syrus in Samariam venit,
 vbi Heliseo supplex fuit, & lepræ
 curationem, ac medicinam inuenit. *Reg. 4. e. 3.*
 Non concionantur? at quos possunt,
 hortantur ad conciones audiendas,
 non docent? at vbi sit doctor osten-
 dunt. Non medentur animi vulne-
 ribus?

P p

ribus? at authores leprosis sunt, vobis
Sacerdotibus indicent, & ne à lon-
ne refugiant, identidem rogare non
desinunt. Ergo vobis gratulandum
meritò est, in quos cœlestis ille domi-
nator tam plena manu beneficia con-
gessit. Alta sine invidia, sine de-
core tenetis hæc infima. Chari sunt
liberi? sobolem propagatis, opratio
animi tranquillitas est? in illam vobis
tanquam in possessionem venire
cet quotidie, nil tam dulce, quam
res commentari cœlestes & diuina
hæc vobis facultas semper datur, De-
enim cum simplicibus sermocinatio-
nem esse solere testatur antiquitas,
quæ tam multos & anachoritas &
cœnobitas illiteratos habuit, sanctos
tamen. Hoc vitæ genus sapientissimum
idiota ornauit Antonius, hoc ille,
qui vnus Dauidici versiculi auditi-
one contentus: *Dixi custodiam vias meas*
vt non delinquam in lingua mea, magi-
strum, à quo sacras literas doceri con-
perat, non amplius adiit, satis putans
sibi illud esse quod audierat, hoc Ser-
uulus

S. Athana-
sius in Vita
D. Antonij.

Psal. 38.

Pambus
hic erat,
Vide histor.
Eccles. lib.
3. cap. 1.

Lib. 4.
Dialogo.
cap. 14.

Hic in san-
ctorum re-
latus est
numerus
à Sixto V.
anno 1588.

Libro con-
tra Gual-
terum.

...aliter literarum vsque eò rudis, vt
...legere quidem sciret, sed ita san-
...tus, vt de eo sanctus Papa Gregorius
...eris multa mandarit. Hoc Franci-
...cus columen sanctitatis, hoc Franci-
...ci innumerabiles sectatores, quos ex
...analibus discimus, quorum vnus
Compluti iacet, quem tu & nomine
...fers, & factis quoad potes, imitaris:
...hoc ipso numero laicus ille est, qui,
... Hieronymus Osorius Syluensis
Episcopus scribit, idemque suauis
...ator, quoties vox hæc AMOR vsurpa-
...atur, sui imposuebat in terram, op-
...pressisque & confopitis sensibus iace-
...bat immobilis. Nostros non nouit,
...quorum multos laudibus si nouisset,
...extolleret. Nam Bernardus, Fulgen-
...tius, Crucius, Leo, Gutterrius, Pradus,
...Philippus, Ximenius, Ontannio, Frã-
...nciscus Martinus non concione, quòd
...literati essent, sed religione, & dome-
...stica procuratione claruerunt. Multi
...gnatio Azebedio duce in illo ad Bra-
...lliam cursu gloriosam mortem pro
...Christo oppetiuerunt, neque se illo-

P p 2 rum

*Ioannes
Sosa ab
olla, & cu-
lina, quo in
ministerio
sociis ali-
quando de-
seruerat,
ad glorio-
sam mar-
tyrij coro-
nam ascen-
tus nouum
parribus,
fratribusq;
solida vir-
tutis ac
submissio-
nis certamen inie-
cit. Mas-
seius, lib.
16. rerum
Indica-
rum.*

rum dissimiles præbuerunt, quibus
eandem Brasiliam concionaturi
perabant. Atque etiam ex Salsæ
insulæ inclytis illis quinque mar-
tyribus vnus Franciscus Aranea fuit
laicus, in quibus illud etiam mirabile
visum est, quòd Idibus Iulij anni
interfecti pro Christi nomine sunt,
quo ipso die ab hæreticis annis
duodecim Ignatius, quem dixi
bedus, comitesq; nouem & triginta
cùm Brasiliam, vt dixi, peterent,
tem pro Christi nomine, & eius Eccle-
sia subierunt. Misericordiam diuina
literæ decantant, nihil isto benignius
est munere, præclarum est, de huma-
no genere bene mereri, vestra sedu-
tas perficit, vt qui Sacerdotes sunt,
pdesse hominibus possint. Nisi enim
ianuæ, triclinio, sacrarum rerum
stodiæ præficeremini (loquor enim
& tecum & cum tuis) ampla illa, egre-
gia, salutaria, quæ Societas suscipit,
hominum vita requireret. Consi-
dere & concionari in templorum
gestis & gloriosum, & fructuosum

t, quid
 aturi p
 Sallena
 mar
 fuit d
 mirabil
 anni r
 ine fun
 nis am
 dixi A
 trigin
 ent, me
 ius Eccl
 m dicit
 enigm
 de hum
 ra fedu
 res sunt
 Nisi em
 erum c
 or enim
 illa, eg
 suscipit
 Confite
 rum leg
 tuosum
 lem

semper est visum, ab hac laude nemo
 os vnquam sanus exclusit, qui toties
 oncionamini, quoties sacris præco-
 nibus necessaria ministratis. Quod
 nim multis audientibus magnus ille
 ompeius, M. Tullio Ciceroni testi-
 monium dedit, frustra se triumphum
 de externis Romani nominis hosti-
 us adepturum fuisse, nisi summo Ci-
 ceronis in rempublicam merito, à quo
 quissima Catilinæ & sociorum con-
 uratio compressa erat, locum, vbi tri-
 umpharet, habuisset: idem operosis
 nostris fratribus dari sanè quàm verè
 oportet, nò enim minus præclarum vi-
 deri debet, vt qui longè à domo decer-
 rant, habeant quò victores reuertan-
 tur, quàm patefacere prouincias, re-
 gionesq; ignotas aperire. Nam qui ex
 oncionibus, confessionibus, peregri-
 nationibus fessi laboribusq; debili-
 tati redeunt, in vestra benignitate
 conquiescunt. qui ægrotant, eos ita
 tuetis, vt *non urbis delicias, non matris*
auerant affectum, quæ verba Hierony-
 mi sunt cœnobarum erga malè ha-

*In Epistola
 ad Eustoch.
 de Virginit.
 seruanda.*

bentes charitatē antiquam extollentis. libet quid idem doctor hic maximus de sanctis artificibus sentiat, experire, libet eadem ipsa verba profert, quæ de Nepotiano dicta tuis istis artibus auctoritatem, laudemq; conseruant. *Erat, inquit, sollicitus, si niteret alere, si parietes absq; fuligine, si panimēta, si ianitor creber in porta, vela semper ostiis, si sacrarium mundum, si vasa luculenta, si in omnes ceremonias pia sollicitudo posita, non minus, non maius negligebat officium, ubicunq; eum quæres, in Ecclesiis inuenires. Nobilem virum Q. Fabium narratur antiquitas, qui etiã Romana scripturae historia est, sed magis ex pictura, quam ex literis nomen inuenit. Et Beselehel nostrum plenum sapientia & spiritu Dei scriptura testatur. Hiram quoq; filiū mulieris Tyriae, quod alter tabernaculi, alter templi superlatilem fabricati sunt. Quomodo enim late segetes, & vberes agri interdum culmibus, arboribusq; luxuriant, ita praeclara ingenia, & mens plena virtutibus in variarum artium redundat elegantiam. Vnde & apud Graecos Philosophus ille laudatur, qui omnes, quos*

In Epitaphio Nepotiani.

*Exod. 31.
3. Reg. 5.*

extollere, usque ad pallium, & annulum ma-
 suam suam factum gloriatus est. Hoc idem possu-
 mus & de isto dicere, qui basilicas Ecclesie,
 & martyrum conciliabula diuersis floribus,
 & arborum comis, vitiumque pampinis ad-
 umbravit. Hæc ille, quæ declarant eas
 artes, quæ manibus exercentur, ma-
 ximis hominibus indignas non esse,
 tibi que Societas non minus isto no-
 mine debet, qui cum in omni litera-
 rum genere viguisses, tamē illa liben-
 ter agis, quæ corpore geruntur & viri-
 bus, tibi que mater pro pietate præ-
 mium optat à Deo, quod maximum,
 quodque sempiternum illis in cælo pa-
 rat, qui arrogantia & fastu carue-
 runt. Argiæ Sacerdotis Cleobis & Bi-
 ton filij prædicantur, nam cum matri
 solenne, statumque sacrificium insta-
 ret, & eundi tempus vrgeret, mora-
 renturque iumenta, veriti ne aut seriùs,
 quam fas esset, mater accederet, aut in-
 dignius, quam sacrificij ius poscebat,
 egredieretur, veste posita, corporibus
 que oleo perunctis iugum subierunt,
 parentemque & tempestiuè & hone-

Cicero in
 1. Tuscul.

stè satis longè ab oppido in fanum
 uexerunt: tum mater precata est
 Dea dicitur, vt liberis mercedem
 pietate redderet, quæ omnium ma-
 ma esset, quæ si in illis duobus fabula
 fuit, historia certè quidem in vobis
 Christi currum portantibus, alacriter
 quæ trahentibus. vestem ponitis, ceru-
 cem submittitis, collum, dorsum, ac
 humeros oneratis, stabulum purgatis
 non illud Augiæ, cuius tamen mun-
 tias, si fabulas audire volumus, Hercu-
 laudi fuit, terrâ subigitis, corporisque
 defatigatione animum ab omni labe
 purum, integrumque seruatis. Quo
 autem loco qui in isto labore, mun-
 reque versantur haberi debeant, et
 Romano Pontifice Gregorio VII. di-
 ce, cuius ego diplomatis quo sancti
 Benedicti celeberrimum quoddam
 in Germania monasterium approbat
 confirmat, extollit, verba notauit, que
 sic habet: *Nonnulli pro amore Christi con-
 uenerunt, huius feruoris, huiusque humili-
 tatis, vt eis non tam libeat haberi pro mon-
 chis, quam pro seruis monachorum, & ultra
 se obta-*

*Tritemius
 in historia
 monasterii
 Hirsaugi-
 ensis.*

obtulert ad ministerium coquina, pistri-
& aliarum humanarum necessitatum,
quod planè tanto maioris est meriti, quanto
expressius illum imitantur, qui cum sit cœ-
lestium virtutum imperator, tamen homo
cælestis in hunc mundum venit, non tam mi-
nistrari, quàm ministrare. Hucusq; Pon-
tificis, quæ me ita verba delectant, nihil
mihi iucundius legerim. hæc igitur
causa est, cur hæc infima tantopere
nos ter pater Ignatius adamauerit, pri-
mi Societatis patres tam sæpe in culi-
nam venerint, cuiusque provinciæ o-
ptimates, ipseque generalis lances la-
uet, doctissimi & nobilissimi quique
signa comportent, focum extruant,
egrotantibus præsto sint, & maximi
illius Gallicani imitatores se præbe-
ant. quid alibi fiat, nescire me fateor,
nec enim in aliena republica curio-
sum me esse delectat. De nostra fami-
lia hoc verè affirmabo, non hominum
conditionem, sed mores & vitam ob-
seruari. honos habetur isti ordini, vita-
que fratrum laboriosorum & à multis
expetitur, & ab omnibus honoratur.

P p s multi

multi viri nobiles apud nos diuina
 the ministeria perpetuò tractant
 susceperunt, neque vlla ratione
 sunt à sententia deduci. quia nimium
 optabile illud esse munus existimant
 in quo summa est tranquillitas cum
 summa honestate coniuncta. itaque
 se libentissimè laboribus domesticis
 addixerunt, auremque quod est
 voluntariæ seruitutis insigne, peti-
 rauerunt, illius exemplo qui dixit

Esaie. 50. Dominus aperuit mihi aurem, ego autem
 non contradico. Quæ cum ita sint, gratu-
 lor tibi Peresi optime, & illis etiam
 qui isto vitæ genere delectantur. cuius
 muneris Sanctissimæ virginis sanctis-
 simus sponsus Iosephus antesigna-
 nus erit, & ductor, quem scimus Da-
 filio, cum esset in terris, eiusque ma-
 tri purissimæ atque integerrimæ pre-
 sto fuisse, & ad victum & cultum ne-
 cessaria ministrasse. Vale. Tibique
 persuade laboris tui Societatem nun-
 quam immemorem fore, quæ illud ex
Ecclesiastico recolit *si est tibi seruus fi-*
delis, sit tibi quasi anima tua.

Esaie. 33.